

ת"פ 9160/02/15 - מדינת ישראל נגד חנוך מזרחי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 9160-02-15 מדינת ישראל נ' מזרחי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
חנוך מזרחי (עציר)

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד דן כהן

ב"כ הנאשם עו"ד אסף טל

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

גזר דין

כללי

- ביום 7.10.15 הורשע הנאשם, במסגרת הסדר דיוני, בעבירות של ייבוא סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19 א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודה.
 - הוסכם בין הצדדים להפנות את הנאשם לשירות המבחן, לקבלת תסקיר בעניינו.
 - בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 1.1.15 טס הנאשם מישראל לברזיל, ובמועד שאינו ידוע במדויק, עובר ליום 20.1.15, קיבל הנאשם בברזיל מאחר שזהותו אינה ידועה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1,977 גרם נטו.
- בלילה שבין 19.1.15 ליום 20.1.15 נחת הנאשם בנמל התעופה בן גוריון ונשא בכליו את הסם האמור, שהוסלק בתוך שני פסלים.

4. הנאשם עצור בגין תיק זה מיום 20.1.15.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם רווק בן 30, עלה ארצה בשנת 1991 עם משפחתו, השלים 12 שנות לימוד והוא בעל תעודת בגרות חלקית, והשלים שירות צבאי מלא כמאבטח מתקנים. תאר צריכת סמים לעתים רחוקות בנסיבות חברתיות במהלך שירותו הצבאי, וכן צריכת אלכוהול בשל קשיי התמודדות בהתנהלות בוגרת ועצמאית. עבד תקופה ממושכת כמנהל בית דפוס, אולם עובר למעצרו התגורר בגפו בדירה שכורה ועבד בשליחויות ובשיפוצים. אביו סובל ממחלת הסוכרת ומוגדר כנכה ע"י הבל"ל, אמו אינה עובדת, והוא בקשר רופף עם הוריו. הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

ביחס לביצוע העבירה תאר מעורבות עם גורמים שוליים, בין היתר בעקבות חובות הימורים שצבר. לדבריו פעל מתוך תחושת לחץ ואיום, אולם קיבל אחריות על התנהלותו. ציין כי מאז מעצרו ניתק קשריו השוליים, הינו נקי מסמים ופנה בבקשה לקבלת סיוע משפטי בשל חובותיו. במסגרת מעצרו השתתף בסדנאות ובפעילויות חינוך, ומתקבל הרושם כי לנאשם כוחות לעבור שינוי אולם הוא זקוק להמשך תמיכה וליווי.

להתרשמות שירות המבחן, העבירות מהוות ביטוי להתדרדרות והסלמה במצבו של הנאשם, כמו גם לדפוסי חשיבה והתנהגות שוליים ובעייתיים, אולם מעצרו עצר את תהליך ההתדרדרות ומהווה גורם מרתיע, וכיום הוא מכיר בבעייתיות מעשיו, חש חרטה ומבטא רצון לקיים אורח חיים נורמטיבי ותהליך טיפולי מחוץ לכותלי הכלא. בנסיבות אלה העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבירות, וכי השתלבותו של הנאשם בטיפול במסגרת שירות המבחן עשויה לסייע בהפחתתו. לפיכך הומלץ להסתפק בתקופת מעצרו, ולהטיל עליו צו מבחן למשך שנה, במהלכה ישולב בטיפול ייעודי הממוקד בעבריינות ויועמק האבחון בנושא ההתמכרות, כולל שימוש בסמים, אלכוהול והימורים. כן הומלץ להטיל על הנאשם של"צ בהיקף של 220 שעות, ועונש מאסר מותנה משמעותי.

ראיות לעונש

6. מטעם הנאשם העידה אחותו, הגב' ליאורה איזמאילוב, ומסרה כי היא אם לשלושה ילדים קטנים, וכי הנאשם הינו אדם טוב שכל הנראה מעד עקב חובות. לדבריה היא עצמה קיבלה שיחות טלפון מאימות בעקבות חובותיו, והם בחרו שלא לשתף את הוריהם בדבר מעצרו של הנאשם על מנת לא להסב להם צער וקושי, במצבם הרפואי הלקוי.

כן העיד אחיו, מר אלי מזרחי, ומסר כי הנאשם אדם חרוץ, שרת בצבא ביחידת דובדבן, תרם לחברה, לא ידע על הסתכנותו של הנאשם בחובות עובר למעצרו והדבר אינו מאפיין אותו.

בת זוגו של הנאשם, הגב' ליאת מצליח, מסרה כי נפרדה מהנאשם בין היתר בעקבות חובותיו, וכי חידשה את הקשר עם הנאשם לאחר מעצרו. לדבריה הנאשם הוא אדם אחראי ומעד.

7. ב"כ הנאשם הפנה לאסופת מסמכים ובהם תלושי שכר ממקום עבודתו הקודם של הנאשם (ארד המרכז לצילומי צבע בע"מ), תעודת שחרור מהצבא, כתב תביעה שהוגש כנגד הנאשם מטעם בנק דיסקונט ע"ס 60,000 ₪, מסמך רפואי ע"ש אם הנאשם ממנו עולה כי זו זומנה לבדיקה מקדימה לניתוח במחלקת אף אוזן גרון. לטענת ב"כ הנאשם ואחות הנאשם, האם עברה את הניתוח במועד הטיעונים לעונש.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה עמד על כך שהנאשם ייבא ארצה כמות גדולה של כ-2 ק"ג של סם מסוכן מסוג קוקאין, והפנה לפוטנציאל הנזק של סם זה, כפי שנקבע בפסיקה, ולצורך להעניש בחומרה את כל החוליות בשרשרת יבוא הסם, תוך העדפת האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. אשר להמלצות תסקיר שירות המבחן נטען, אלה אינן מתיישבות עם הסיכון שנקבע ביחס להישנות העבירות. בשים לב לכמות הסם ולטיבו טוען ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-9 שנות מאסר, וכי בהתחשב בגילו של הנאשם ובהיעדר עבר פלילי, יש להשית עליו 7 שנות מאסר בפועל, כמו גם עונש מאסר מותנה וקנס משמעותי.

כתימוכין לעתירתו, הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה כדלקמן:

א. ע"פ 3625/11, 3626 פלונית ואח' נ' מדינת ישראל - המערערים, אזרחי בוליביה וארגנטינה, טסו יחד ממדריד לישראל, בדרכם מבוליביה, כשהם נושאים בגופם סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של כ-1,886 גרם (בליעת קפסולות). המערערים נקלעו לביצוע המעשים בעקבות מצוקה כלכלית קשה בארץ מוצאם, לא היו מהמארגנים אלא חוליה חלשה בשרשרת הפצת הסם, והם ושיתפו פעולה עם רשויות החוק באופן מלא. יחד עם זאת, קבע בית המשפט העליון כי אין מנוס מהעדפת האינטרס החברתי הכולל, לאור הפגיעה הנרחבת של הסמים המסוכנים ביחידים ובציבור, וערעורם על העונשים שהוטלו עליהם - 45 ו-55 חודשי מאסר - נדחה.

ב. ע"פ 312/13 עאידה חנפס נ' מדינת ישראל - המערער פנה לסוכן משטרתי והציע לו להיות בלדר ולייבא ארצה מפרו קוקאין, הפנה אותו לאדם שסיפק לו את הסמים וייבא ארצה 1.1 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין. בשתי הזדמנויות קודמות קשר המערער קשר עם הסוכן והלה ייבא עבורו כ-400 גרם קוקאין בעבור \$4000. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 4 ל-12 שנות מאסר, ובשים לב לכך שמדובר בהרשעתו הראשונה של המערער ולהודאתו הטיל עליו 4.5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון (כב' הש' סולברג) מצא כי אין להתערב בעונש אף שמדובר באדם נורמטיבי, לאור המאבק בנגע הסמים והנזק הפוטנציאלי הגלום בסמים ליחידים ולציבור. אע"פ, כי אין עניינו של מי ששלח אחרים להיות בלדרים במספר הזדמנויות דומה לעניינו.

ג. ע"פ 10254/09 יוסף דהן נ' מדינת ישראל - המערער, צעיר ללא עבר מכביד, הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שקשר עם אחר לייבא ארצה 1,940 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין ששווי כמיליון וארבע מאות אלף ₪. הסם הוסתר בנרות חלולים אטומים בשעווה שנשלחו מהאיים הקריביים לאילת. המערער ניצל את תפקידו כעובד בסניף הדואר באילת ונטל את החבילות מהסניף. בשל כך הועמד עונשו על 12 שנות מאסר בפועל, ובית המשפט העליון דחה את הערעור על העונש לנוכח כמות הסם והנזק

הפוטנציאלי לקרבנות אנונימיים. אעיר, כי נסיבות לחומרה שהתקיימו בתיק זה ואינן מתקיימות בענייננו הינן היוזמה בייבוא הסם וניצול מעמדו של המערער כעובד הדואר.

ד. ע"פ 5813/14 Yeni Marcela Jordan Pedraza נ' מדינת ישראל - המערערת אזרחית קולומביה ייבאה ארצה על גופה 660 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין, על רקע מצוקתה הכלכלית והיותה אם חד הורית. בית המשפט המחוזי קבע את מתחם העונש ההולם בין 24 ל-55 חודשי מאסר, והשית על המערערת 45 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון (הש' הנדל) ציין שלושה רכיבי חומרה: מורכבות עבירת היבוא, סוג הסם וכמות הסם, וציין כי בהתחשב בכמות הקבועה בתוספת השנייה להחזקה לצריכה עצמית עולה כי המערערת הבריחה מעל לאלפיים מנות סם, ומכאן שאין להתערב בעונשה, ולא זו אף זו אלא שלולא נסיבותיה ראוי היה אף להחמיר עימה.

ה. ע"פ 3931/13 חיים באום נ' מדינת ישראל - המערער קשר קשר עם אחרים וייבא ארצה מארגנטינה 556 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין (באמצעות בליעת קפסולות). בית המשפט המחוזי קבע את מתחם העונש בין 30 ל-45 חודשי מאסר והשית על המערער 40 חודשי מאסר בפועל, בשים לב לגילו הצעיר, עברו הנקי ושיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק. בית המשפט העליון (כב' הש' ג'ובראן) מצא את המתחם שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי עולה בקנה אחד עם עקרון ההלימה, וחזר על כך שאין להקל בעונשם של הבלדרים רק בשל הצורך להחמיר בענישה עם עבריינים שמקומם בשרשרת יבוא הסם גבוה יותר.

9. ב"כ הנאשם עמד על קשייו של הנאשם, על גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי, על המצוקה הכלכלית שליוותה אותו מילדות, על מצבם הבריאותי הרעוע של הוריו, ועל כך שביצע שירות צבאי מלא על אף קשיים אלה. כן טען כי המעשים בוצעו על רקע חובות, וכי הנאשם אוים לבצע מעשים אלה, אם כי לא הועלתה ע"י ב"כ הנאשם טענת הכורח. ב"כ הנאשם הצביע על הדרך הטיפולית שעבר הנאשם במסגרת שב"ס, וביקש להתחשב בהודאתו ובכך שהסם נתפס ולא הסב נזק לציבור בפועל. לטענתו אין המדובר בעברייני, ויש לאמץ את המלצות התסקיר ולסטות ממתחם העונש ההולם לנוכח סיכויי שיקומו של הנאשם, בפרט בשים לב לכך שהנאשם מרצה לראשונה עונש מאסר.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה כדלקמן:

א. ע"פ 7907/14 עומרי ואזנה נ' מדינת ישראל - המערער קשר עם אחרים לייבא כמות גדולה של קוקאין ממקסיקו לישראל, ולשם כך נשלחה בלדרית מהארץ. בסופו של יום העסקה לא הושלמה. במקרה זה הוטלו על המערער 3 שנות מאסר בפועל, ובית המשפט הקל בעונשו אך מהטעם של עקרון אחדות הענישה, ובשל עונשים קלים יותר שהושתו על נאשמים אחרים, מרכזיים יותר, בפרשה.

ב. ע"פ 1635/14 שי יהודה נ' מדינת ישראל - המערער ודודו קשרו קשר עם קרוב משפחה בארה"ב לייבא סמים ארצה, ומסרו לו כתובות למשלוח סמים. בדרך זו ייבאו ארצה שתי חבילות סמים המכילות כ-8 ק"ג סם מסוכן מסוג מתיל-מתא-קאטינון. המערער נורמטיבי ללא עבר, שירות המבחן המליץ על

שיקומו. בית המשפט המחוזי קבע כי תחם העונש נע בין 40 חודשי מאסר לשש שנות מאסר ומצא לסטות לקולא מהמתחם לנוכח המלצות התסקיר והשית על המערער 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל - בדומה לעתירת התביעה. בית המשפט העליון דחה את הערעור על העונש.

ג. ע"פ 5953/12 מדינת ישראל נ' מרדכי אביטל ודויד אהרון - דויד חבר לאחרים (אסירים בפרו) לייבוא סם ארצה דרך מצרים, ולאחר שהכניס הסם ארצה העביר דגימה ממנו לאביטל. על דויד, בעל עבר עשיר, הוטלו 5 שנות מאסר, לאחר שנקבע שמתחם העונש נע בין 4.5 לשמונה שנות מאסר. על אביטל (דוגם הסם), שעמד בקשר קונקרטי עם שירות המבחן, נגמל מסמים ולקח אחריות על מעשיו, אף כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו, הוטלו 21 חודשי מאסר לאחר שנקבע מתחם הנע בין 10 ל-32 חודשי מאסר, אך עונש זה אינו רלבנטי לעניינו.

ד. ע"פ 9482/09 שמעון ביטון נ' מדינת ישראל - המערער טס עם שלושה בלדרים לחו"ל ושם סיפק להם סם מסוג קוקאין. הבלדרים בלעו את הסם וייבאו אותה ארצה בקיבתם. באופן זה ייבא המערער כ-1,200 גרם מהסם האמור. בית המשפט המחוזי השית על המערער 6.5 שנות מאסר, על אחד הבלדרים ("יוני") הוטלו 4.5 שנות מאסר, על בלדר נוסף ("שלמה") שמאן ליטול הסמים הוטלו 9 חודשי מאסר ועל הבלדרית ("לריסה") הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל לאור האבחנה בחלק שנטלו באירוע. בית המשפט העליון עמד על האבחנה בין חלקם של המעורבים ומצא שלא להתערב בעונשו של המערער.

יודגש, כי עיון בגזרי הדין של בית המשפט המחוזי מעלה כי עונשו של הבלדר שלמה היה מקל לנוכח העובדה שחזר בו בהיותו בחו"ל מהסכמתו לייבא את הסם, לאור הודאתו והפלטתו את המעורבים האחרים בפרשה כמו גם העובדה שהותקף בשל כך במהלך מעצרו. וכי עונשה של הבלדרית היה מקל לנוכח זיכוייה מחמת הספק מעבירת ייבוא הסם בשל היעדר מודעות, והרשעתה בעבירת קשירת קשר בלבד. על כן ברי שאין ללמוד מעונשים אלה דבר וחצי דבר לעניינו.

10. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, מסר כי ספג בביתו ערכים ועבד בצורה מסודרת, הסם לא היה שלו ולא היה מיועד לו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם למעשה העבירה

11. כפי שתואר לעיל, הנאשם יצא את הארץ וטס לברזיל, שם קיבל לידיו סם מסוג קוקאין במשקל של כ-2 ק"ג נטו, שהוסלק בפסלונים. הנאשם נטל את הסם האמור וייבא אותו ארצה בטיסה חזרה, ונעצר בהיותו בנתב"ג.

מעשים אלה (כמו גם עבירת הייבוא מטיבה) בוצעו לאחר תכנון מוקדם; כמות הסם שיובאה הינה רבה, וסוג הסם שיובא הינו סם קשה, אשר הנזק הפוטנציאלי שהיה ביכולתו להסב הינו רב, ואך בשל פעולות אכיפה מבורכות נמנעה כניסתו של הסם לשוק הצרכנים.

לבית המשפט לא נמסר מידע במסגרת העובדתית של כתב האישום אודות זהות יוזם ביצוע העבירות ומעמדו של הנאשם בביצוע העבירות, ומנגד, אף טענותיו של הנאשם בדבר ביצוע המעשים עקב איומים אינם בגדר נסיבה מוסכמת ולא הוכחו כנדרש במסגרת הטיעונים לעונש (ראו לעניין זה את סעיף 40. לחוק העונשין). בשים לב לכך לא אדרש לא לאלה ולא לאלה.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על הצורך לעקור מן השורש את נגע הסמים הפוגע בחברתנו, לאור הנזק העצום שמסבים הסחר והשימוש בסמים בכלל, ובסם הקוקאין בפרט, ליחידים ולחברה בכללותה. מאבק זה מחייב כי העונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט יהיו מרתיעים והולמים, ועל כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעת אל מול השיקולים האישיים, שמשקלם יהיה נמוך יותר (ע"פ 5953/13 אביטל ואהרון נ' מדינת ישראל).

כן נקבע, כי יש להחמיר בעונשם של בלדרי הסמים, על אף שמקומם אינו גבוה בשרשרת יבוא הסמים, לנוכח חלקם בהחדרת הסם לגבולות ארצנו (ראו: ע"פ 3931/13 חיים באום נ' מדינת ישראל; ע"פ 4008/11 גוארדיה נ' מדינת ישראל; ע"פ 3625/11 פלונית נ' מדינת ישראל).

הערכים המוגנים בעבירה הם, אם כן, שלום הציבור ובטחונו, והצורך במיגור תופעת הסחר בסמים.

בשים לב לנסיבות העבירה שלפנינו ולרמת הענישה הנוהגת, כפי שנסקרה לעיל, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 45 ל-85 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש בתוך המתחם

12. שירות המבחן הצביע על תהליך של התדרדרות תוך נטייה להתמכרות ואף להימורים, אשר נעצר בעקבות מעצרו של הנאשם. כן התרשם שירות המבחן מקיומו של סיכון להישנות העבירות.

התרשמות גורמי הטיפול בכלא מלמדת על ראשיתו של תהליך טיפולי, כאשר עיקר הקשר עסק בצרכיו הקונקרטיים של הנאשם וחששו מההליך המשפטי, ועל כן אף שיש לברך על מאמציו של הנאשם לעלות על דרך המלך, הרי שלא ניתן לקבוע בשלב מוקדם זה כי הנאשם השתקם או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם, על פי הוראות סעיף 40ד. לחוק העונשין.

בשים לב לכך אינני סבורה שיש לסטות לקולא ממתחם הענישה, ואין בדעתי לאמץ את המלצות שירות המבחן ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם.

13. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות במעשה העבירה אתחשב בנתוניו האישיים של הנאשם, כפי שאלה באו לידי ביטוי אף בתסקיר שירות המבחן, ובהם גילו הצעיר, היעדר עבר פלילי ותפקוד קודם נורמטיבי במסגרות צבאיות ואזרחיות, את הודאתו ונטילת האחריות על ידו ואת מצבו הכלכלי הרעוע. כן אתחשב בפניית הנאשם ובני משפחתו שלא

למצות עמו את הדין מקום שמדובר בהרשעתו הראשונה בפלילים. בשים לב לכך, יש להטיל על הנאשם את העונש ברף התחתון של המתחם.

14. לאור האמור, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 45 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 20.1.15.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים, וזאת לתקופה של שלוש שנים מתום ריצוי מאסרו.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים, וזאת לתקופה של שנתיים מתום ריצוי מאסרו.
- ד. בשים לב לכך שהמניע לבצוע העבירה הוא כלכלי מחד, ולמצבו הכלכלי הרעוע של הנאשם מאידך, אני מטילה עליו קנס בסך 5,000 ₪ שישולם ב-10 תשלומים שווים החל מיום 1.7.16 ובראשון לכל חודש או 45 ימי מאסר תמורתו.

היה ולא ישולם תשלום מן התשלומים במועדו יעמוד כל הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה שבט תשע"ו, 04 פברואר 2016, במעמד הצדדים.